

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΘ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1790	Κυριακὴ ΙΔ' Λουκᾶ (Λουκ. 18,35-43) 2 Δεκεμβρίου 2012	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος Ν. Καντιώτης
--	---	---

Τὸ «Κύριε, ἐλέησον» μὲ ὅλη τὴν καρδιά

«Ἰησοῦ υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με» (Λουκ. 18,38-39)

Σήμερα, ἀγαπητοί μου, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ὥρισε νὰ διαβάζεται ὡς εὐαγγέλιο μία ὠραία σύντομη περικοπὴ ἐκ τοῦ Κατὰ Λουκᾶν Εὐαγγελίου, ποὺ διηγεῖται **ἓνα θαῦμα**.

Ἄλλὰ ἓνα θαῦμα μόνο ἔκανε ὁ Χριστός; Ἐκανε πολλά, **ἀναρίθμητα θαύματα**. Ἄν μπορῆς νὰ μετρήσης τὴν ἄμμο τῆς θαλάσσης, τὶς σταγόνες τῶν ὠκεανῶν, τὰ ἄστρα τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὶς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου, τότε θὰ μπορέσης νὰ μετρήσης καὶ τὰ θαύματα ποὺ ἔκανε, κάνει καὶ θὰ κἀνὲ μέχρι συντελείας τῶν αἰώνων ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός. Σωστὰ εἶπαν ὅτι, κι ἂν ὁ οὐρανὸς γίνῃ χαρτὶ κ' ἡ θάλασσα μελάνι, δὲν φτάνουν γιὰ νὰ γραφτοῦν τὰ θαύματα τοῦ Χριστοῦ μας. Γι' αὐτὸ τὸ Κατὰ Ἰωάννην Εὐαγγέλιο κλείνει μὲ τὰ λόγια: **Λίγα εἶν' ἐδῶ γραμμένα, ὑπάρχουν κι ἄλλα πολλά, ποὺ ἂν καθένα ἀπ' αὐτὰ ἱστορηθῆ, ὁ κόσμος ὅλος νομίζω δὲν θὰ χωρέσῃ τὰ βιβλία ποὺ θὰ γραφτοῦν** (βλ. Ἰω. 21,25).

Ἄλλ' ἄς ἔλθουμε στὸ σημερινὸ θαῦμα.

Τὴν ἐποχὴ τοῦ Χριστοῦ, ἀγαπητοί μου, **στὴν πόλι Ἱεριχὼ** κατοικοῦσε ἓνας ἄνθρωπος **τυφλός**. Δὲν μποροῦσε νὰ ἐργασθῆ καὶ κατῆντησε ζητιάνος· στεκόταν σὲ δρόμους καὶ σταυροδρόμια, ἄπλωνε τὸ χέρι καὶ ζητοῦσε ἐλεημοσύνη. Αὐτὸ γινόταν χρόνια. Ἄλλὰ μιὰ μέρα ἀκούει θόρυβο – ἢ ἀκοή του ἦταν ἐν τάξει–, νὰ περνᾷ πληθος. Ἀπόρησε καὶ ρώτησε· –Τί συμβαίνει; –Περνάει ὁ Ἰησοῦς ὁ Ναζωραῖος, τοῦ λένε. Μόλις τ' ἄκουσε ἔνιωσε ἐλπίδα· πίστευε ὅτι μόνο ὁ Χριστὸς μπορεῖ νὰ τὸν βοηθήσῃ. Δὲν ἔπρεπε λοιπὸν νὰ χάσῃ τὴν εὐκαιρία – γιὰ τὶ οἱ εὐκαιρίες χάνονται. Ἀμέσως ἀπὸ 'κεῖ ποὺ ἦταν ἀρχίζει νὰ φωνάζῃ· «**Ἰησοῦ Υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με**». Φώναξε μιὰ, δύο, τρεῖς, μὰ καμμία ἀπάντησις. Εἶνε ἀδιάφορος ὁ Ἰησοῦς; Ὁχι, ἀλλὰ δοκίμαζε τὴν πίστι του. Καὶ ἡ πίστι τοῦ τυφλοῦ ἀποδείχθηκε μεγάλη. Οἱ ἄνθρωποι γύρω του τὸν ἐπέπλητταν. Σώπα, τοῦ ἔλεγαν, μὴ φω-

νάξεις, σταμάτα, μᾶς ἐνοχλεῖς. Ἐκεῖνος ὁμως ἐξακολουθοῦσε νὰ φωνάζῃ ἐντονώτερα· «**Υἱὲ Δαυῖδ, ἐλέησόν με**» (Λουκ. 18,38-39). Ὁ Χριστὸς σταματᾷ, τὸν καλεῖ κοντὰ καὶ τὸν ρωτᾷ· –Τί θέλεις νὰ σοῦ κάνω; Κι αὐτὸς τί ἀπαντᾷ; Δὲ ζήτησε οὔτε χρήματα οὔτε οἰκόπεδα οὔτε σπίτια οὔτε ἄλλα ὑλικά ἀγαθὰ· ζήτησε τί; ἓνα ἀνεκτίμητο πρᾶγμα. –Κύριε, λέει, θέλω «**ἵνα ἀναβλέψω**». Καὶ τότε ὁ Χριστὸς, μὲ ὄση εὐκολία ἐμεῖς στρίβουμε τὸ διακόπτη τοῦ ἠλεκτρικοῦ καὶ φωτίζεται τὸ σπίτι, μὲ τόση κι ἀκόμη μεγαλύτερη, ὁ Κύριος τοῦ εἶπε· –«**Ἀνάβλεψον· ἡ πίστις σου σέσωκέ σε**» (ἐ.ἀ. 18,42). Naί, εἶνε αὐτὸς ποὺ κάποτε εἶπε «**Γεννηθῆτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς**» (Γέν. 1,3). Κι ἀμέσως ὁ τυφλὸς **εἶδε τὸ φῶς του** καὶ ἀκολούθησε τὸ Χριστὸ δοξάζοντας τὸ Θεό.

Αὐτὸ εἶνε τὸ θαῦμα τὸ σημερινό.

Θὰ μοῦ πῆτε τώρα· Τί σχέσι ἔχει αὐτὸ μ' ἐμᾶς; ἐμεῖς δόξα τῷ Θεῷ δὲν εἴμαστε τυφλοί, ἔχουμε μάτια... Ἀκριβῶς διότι ἔχουμε μάτια, πρέπει νὰ αἰσθανθοῦμε περισσότερο τὸ θαῦμα καὶ **νὰ δοξάσουμε τὸ Θεό**, διότι μᾶς ἔδωσε μεταξὺ τῶν ἄλλων κι αὐτὴ τὴ μεγάλη δωρεά.

Τί εἶνε τὸ μάτι; Ἐνα θαῦμα. Δὲν τὸ λέμε ἐμεῖς, τὸ λένε ἐπιστήμονες μεγάλοι· εἶνε μιὰ τέλεια φωτογραφικὴ μηχανή. Καὶ ποιὸς τὸ κατασκεύασε; Ἄν σᾶς πῆ κάποιος ὅτι μιὰ φωτογραφικὴ μηχανὴ φύτρωσε μόνη της στὰ χωράφια, ποιὸς θὰ τὸ πιστέψῃ; Οἱ φωτογραφικὲς μηχανὲς κατασκευάζονται σὲ ἐργοστάσια π.χ. τῆς Ἰαπωνίας. Μπροστὰ στὸ μάτι ὁμως τί εἶνε καὶ ἡ καλύτερη φωτογραφικὴ μηχανή; Ἐνα ἀτέλῃς ἔργο ἀνθρώπου. Ἐνῶ τὸ μάτι εἶνε ἡ τέλεια μηχανή. Οἱ ὀφθαλμίατροι τὸ μελετοῦν, μὰ ποιὸς μπορεῖ νὰ πῆ ὅτι ἐξιχνίασε ὅλα τὰ μυστικά του! Τὸ εἶπα καὶ τὸ ἐπαναλαμβάνω· **φτάνει ἓνα μάτι ν' ἀποδείξῃ ὅτι ὑπάρχει Θεός**.

Νὰ πιστεύουμε λοιπὸν καὶ νὰ εὐγνωμονοῦμε τὸ Θεὸ γιὰ τὰ μάτια ποὺ μᾶς ἔδωσε. Προ-

χθές ήρθε στη Φλώρινα από την Άλβανία μια γυναίκα με μερικά παιδάκια, και ένός απ' αυτά είχε χαλάσει το μάτι του. "Αχ, έλεγε ή γυναίκα, αν μποροῦσες νά τὸ κάνης καλά νά δῆ τὸ φῶς του!... **Πόσο ἀγνώμονες, πόσο ἀχάριστοι εἴμαστε!** Πρέπει νά ὑποστοῦμε κάποια βλάβη στὰ μάτια, γιὰ νά ἐκτιμήσουμε τὴν ἀξία τους.

Ἐκτὸς ὅμως ἀπὸ τὰ φυσικὰ μάτια ὑπάρχουν καὶ **μάτια πνευματικά**. Ἐνας φιλόσοφος τῶν νεωτέρων χρόνων εἶπε, ὅτι οἱ αἰσθήσεις δὲν εἶνε πέντε· ὑπάρχει καὶ μία ἄλλη ἕκτη αἴσθησι, ποὺ εἶνε ἀνώτερη. Αὐτὴ ἡ ἕκτη αἴσθησι ὀνομάζεται πίστι. Μὲ τὰ ὑλικά μάτια βλέπουμε τὰ ὀρατὰ δημιουργήματα, μὲ τὴν πίστι βλέπουμε τὰ ἀόρατα· κ' εἶνε μεγάλο πρᾶγμα αὐτό. Ἡ ἱστορία ἀναφέρει, ὅτι τὸν 4ο αἰῶνα στὴν Ἀλεξάνδρεια ἔζησε ἕνας θεολόγος ποὺ λεγόταν Δίδυμος καὶ ἦταν τυφλός. Ἐν τούτοις μὲ θεία φώτισι εἶχε γίνει σπουδαῖος διδάσκαλος καὶ κήρυκας. Αὐτὸν συνάντησε κάποτε ὁ μέγας Ἀντώνιος καὶ τοῦ λέει· Δίδυμε, σὲ μακαρίζω· δὲν ἔχεις βέβαια μάτια σωματικά, ἀλλὰ τέτοια μάτια ἔχουν καὶ τὰ ζῶα· ἐσὺ ἔχεις κάτι ἄλλα μάτια, ποὺ εἶνε σπάνια στὸν κόσμον· ἔχεις τὰ μάτια τῆς πίστεως!

Ἐπάρχουν σήμερα τέτοια μάτια; Πολὺ σπάνια. Ἀμφιβάλλω ἂν τέτοια μάτια ἔχη ἕνας μέσα στοὺς ἑκατό, ἕνας μέσα στοὺς χίλιους. Ὁ Χριστὸς ἔχει προφητεύσει, ὅτι θὰ ῥθουν χρόνια ποὺ **ἡ πίστι θὰ εἶνε κάτι πολὺ σπάνιο** (βλ. Λουκ. 18,8). Καὶ σήμερα βλέπουμε ὅτι οἱ ἄνθρωποι δὲν πιστεύουν. Γέμισε ὁ κόσμος σχολεῖα, γυμνάσια καὶ πανεπιστήμια μὲ πλήθος σχολές· ἡ ἐποχὴ μας φαντάζει ὡς ἐποχὴ τῶν φώτων. Ἐν τούτοις, μὲ τόσους δασκάλους καὶ τόση γνῶσι, ἀπὸ πλευρᾶς ψυχικοῦ πολιτισμοῦ ἔχουμε σκοτάδι, εἴμαστε τυφλοί. Εἴμαστε πιὸ πίσω ἀπὸ 'κεῖ ποὺ ἦταν οἱ ἀγράμματοι πρόγονοί μας. Ἐκεῖνοι δὲν εἶχαν πολλὰ σχολεῖα, εἶχαν ὅμως πίστι, μάτια πίστεως· ἔβλεπαν καὶ δόξαζαν τὸ Θεὸ κ' ἔλεγαν μὲ δάκρυα «*Πιστεύω εἰς ἕνα Θεόν...*». Σήμερα αὐτὴ ἡ πίστις ἔλειψε, ξαναγύρισε τὸ σκοτάδι· κι ὅπως εἶπε ὁ Γκαίτε, ἕνας νεώτερος φιλόσοφος, «ἰδοὺ ἐγὼ μὲ τόσα φῶτα τυφλός, τυφλός ὅπως καὶ πρῶτα».

Ζήτημα, μέσα σὲ χιλιάδες ἀνθρώπους, ἕνας νά πιστεύῃ. Κι αὐτὸς ποὺ πιστεύει ὑφίσταται τὸ μαρτύριο τοῦ τυφλοῦ, ποὺ τοῦ ἔλεγαν **Σώπα, μὴ μιλᾷς, σκάσε!** Σήμερα, ἂν παρουσιαστῇ στὸν κόσμον κάποιος ποὺ πιστεύει στὸ Χριστὸ καὶ κηρύττει μὲ θάρρος τὸ λόγο του, ἀκοῦς νά τοῦ λένε τὸν πικρὸ λόγον· Σώπα, σώπα!...

Παρ' ὅλες ὅμως τὶς ἐπιπλήξεις, πρέπει νά ἐξ-

ακολουθήσουμε νά κηρύττουμε τὸ λόγο τοῦ Θεοῦ. Σκοτάδια ἔχουμε, κι ὁ κόσμος βαδίζει στὰ τυφλά. Λεῖπει τὸ φῶς. Γιατὶ τὸ μάτι δὲ βλέπει μόνο του· βλέπει μὲ τὸν ἥλιο. Ἄν δὲν ὑπῆρχε ἥλιος, δὲ θὰ βλέπαμε. Γιὰ νά δοῦμε ἀπαιτεῖται συνεργασία ἡλίου καὶ ματιῶν. Ἔτσι καὶ στὰ πνευματικά· **χρειαζόμαστε «τὸ φῶς»**, καὶ «*τὸ φῶς τὸ ἀληθινόν*» εἶνε ἕνας καὶ μόνο, ὁ Χριστὸς, «*ὁ ἥλιος τῆς δικαιοσύνης*» (ἀπολυτ. Χριστοῦ,) ποὺ «*φωτίζει πάντα ἄνθρωπον ἐρχόμενον εἰς τὸν κόσμον*» (Ἰω. 1,9). Γι' αὐτὸ ἄς μιμηθοῦμε κ' ἐμεῖς τὸν τυφλὸ τοῦ εὐαγγελίου, κι ἄς ποῦμε ἀπ' τὴν καρδιά μας τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*».

Τί μεγάλη δύναμι, ἀδελφοί μου, ἔχει τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*»! Ἀλλὰ ἐμεῖς τὸ λέμε ἔτσι ψυχρὰ· **ζοῦμε ῥεμαλοειδῶς**. Ἄν πᾶτε στὴ Ῥωσία, στὴ Μόσχα ποὺ ὕστερα ἀπὸ 75 χρόνια ἀνοιξαν οἱ ἐκκλησιές, θὰ δῆτε ὅτι τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» τὸ λένε ὅλοι οἱ πιστοί, ὄχι μόνο ὁ ψάλτης, καὶ μὲ δάκρυα στὰ μάτια. Ἐμεῖς, ποὺ ζοῦμε σ' ἕνα σκοτάδι, ἄς μιμηθοῦμε τὸν τυφλόν, ἄς ποῦμε τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*» μ' ὅλη τὴν καρδιά μας.

Στὴ θεία Λειτουργία, ἀπ' τὸ «*Εὐλογημένη ἡ βασιλεία...*» μέχρι τὸ «*Δι' εὐχῶν...*», ἑκατὸ φορὲς λέμε τὸ «*Κύριε, ἐλέησον*». Παρακαλοῦμε γιὰ ὅλες τὰς περιπτώσεις τῆς ζωῆς. Ἄς ποῦμε λοιπὸν κ' ἐμεῖς ἕνα «*Κύριε, ἐλέησον*»· νά τὸ ποῦν οἱ γονεῖς γιὰ τὰ παιδιά καὶ τὰ παιδιά γιὰ τοὺς γονεῖς, οἱ δάσκαλοι γιὰ τοὺς μαθητὰς καὶ οἱ μαθηταὶ γιὰ τοὺς δασκάλους, οἱ πλούσιοι γιὰ τοὺς φτωχοὺς καὶ οἱ φτωχοὶ γιὰ τοὺς πλουσίους, οἱ γέροι γιὰ τοὺς νέους καὶ οἱ νέοι γιὰ τοὺς γέρους. **Νὰ τὸ ποῦμε ὅλοι τώρα**· γιατί ἔρχεται συμφορὰ, καὶ τότε θὰ 'νε ἀργά.

Ἡ πατρίδα μας κυκλώνεται ἀπὸ ἐχθρούς· ἐμεῖς στὰ σύνορα τὸ αἰσθανόμαστε. Οἱ ἐχθροὶ περιμένουν. Μόλις δοθῇ τὸ σύνθημα, θὰ 'χουμε πόλεμο. Τὰ ἐγγόνια τοῦ Κεμάλ ἐτοιμάζουν στρατιά, στρατιὰ τοῦ Αἰγαίου, γιὰ νά ὀρμήσουν. Μᾶς κυκλώνουν ἐχθροὶ μικροὶ καὶ μεγάλοι. Γι' αὐτὸ λοιπὸν ὅλοι «*Κύριε, ἐλέησον*» **τὴ μικρὴ μας πατρίδα**, νά παραμείνη ἐλεύθερη. «*Κύριε, ἐλέησον*» **τὴν Ἐκκλησίαν μας**, νά 'νε ἐλευθέρα καὶ ζῶσα μέσα στὸν κόσμον αὐτόν.

Καὶ νά θυμώμαστε τὴν προσευχὴ ποὺ ἔλεγε ὁ ἅγιος Γρηγόριος ὁ Παλαμᾶς· «*Κύριε φώτισόν μου τὸ σκοτόν*». **Φώτισε τὸ σκοτάδι μας, Κύριε**. Νά μᾶς φωτίσῃ ὁ Θεός, ὥστε νά πράττουμε τὰ πρέποντα καὶ τὰ εὐάρεστα, καὶ νά δοξάζουμε κ' ἐμεῖς τὸν Κύριον ἡμῶν Ἰησοῦν Χριστόν· ὄν, παῖδες Ἑλλήνων, ὑμνεῖτε καὶ ὑπερυψοῦτε εἰς πάντας τοὺς αἰῶνας· ἀμήν.

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**